

رہیافتی از آیین های «سور و سوگ» در شاهنامه و بازتاب آن در استان کهگیلویه و بویراحمد

بهاره افتخاری

کارشناس ارشد زبان و ادبیات فارسی

دبیر آموزش و پرورش شهرستان بویراحمد

چکیده

بی شک، آداب و رسوم هر قومی از دیرباز، ریشه در تمدن و فرهنگ آن دارد؛ که می تواند سینه به سینه و نسل به نسل در میان مردم بگردد و پایه و اساس انجام بسیاری از رسومات مختلف گردد. در میان استان هایی با قدمت دیرینه ی مذهبی، تاریخی و فرهنگی بدون شک، استان کهگیلویه و بویراحمد یکی از نام های خاص در دیرینگی فرهنگ است که می توان رد پای اصالت و فرهنگی اصیل را از تمام جنبه های فرهنگی، مذهبی و دیگر موارد در جای جای آن بررسی کرد. از طرفی با در نظر گرفتن یکی از کتاب های مهم حماسی - اسطوره ای به نام شاهنامه، که خود آئینه ی تمام نهای از تهامی آداب و رسوم ایرانیان در همه ی ادوار تاریخی بوده و هست جای هیچ شکی نیست که این رسومات با اندکی تغییر در هر استانی به شکلی جلوه گر بوده و هست و میزان و بسامد پابندی به این رسومات از قومی به قومی متفاوت خواهد بود. در پژوهش حاضر با تکیه بر منابع کتاب خانه ای و تحلیل محتوا، و پرس و جو از افراد مطلع و آگاه سعی بر آن شده است تا جلوه هایی از آداب و رسوم مشترک میان قوم لر بویراحمدی با کتاب ارز شمند شاهنامه ی فردوسی استخراج گردد و میزان و درصد مشابهت آن مورد بررسی قرار گیرد.

کلید واژگان: فرهنگی، دیرینه، نسل، شاهنامه، کهگیلویه و بویراحمد